

KÖSZÖNTÉS

S. Szabó Péter professzor hetvenéves

Mint maga írja, szülővárosa irányította lépteit a vallástudomány és Prohászka felé: „Székesfehérvári születésű lévén, már gyermekkorom éveiben a legkülönbözőbb módon érintett meg Prohászka Ottokár alakjának emléke. Vasúti utazások alkalmával a város képének domináns elemeként – akkor még nem volt ennyi magas panelépület – búcsúztatott, majd fogadott, látványban messzire elmjőve az emléktemplom hatalmas kupolája.” Itt, a Prohászka emléktemplomban keresztelték meg, itt ministrált, és sokszor megcsodálta a Prohászka-síremlék szoborcsoportját.

Ezután jöttek a felkészülés munkás évei: az általános és középiskola szülővárosában, a magyar-történelem szakos oklevél megszerzése Pécsen 1969-ben, majd a filozófia szaké 1976-ban az ELTE-n, Budapesten, végül kandidátusi disszertációjának megvédése filozófiai tudományból 1989-ben. 1990 óta dolgozik a PTE Bölcsészettudományi Karán, előbb a Filozófiai, majd a Politikai Tudományok Tanszéken. De ezzel egy időben oktat a Zsigmond Király Főiskolán is a politikai tudományokon és filozófián kívül vallástudományt is, immár több mint huszonöt éve.

Két önálló könyve közül az első: *Az evangélium és a munka. Prohászka Ottokár társadalomfilozófiai munkássága*, a második pedig *A szacellum rózsája, Prohászka-esszék*. Mindkét könyv óriási forrásanyagot dolgoz fel, de más tematikával és más módszerrel. Az első tudományos monográfia, egyfajta szintézisteremtés. „De a szóban forgó szintézisteremtő törekvés a természettudományos témakörök mellett a társadalomtudományokra, társadalomfilozófiákra és szociális eszmékre is kiterjedt. Lelkesen fogadta a szegény tömegeket segíteni akaró szociális tartalmakat hordozó gondolatokat. Az evangéliumi tanítással nagyon egybecsengő gondolatokat fedezett fel bennük” (11). A másodikban feladta „a hosszadalmas értekezések, tanulmányok műfaját”, rövid esszéket írt Prohászka témáiról, motívumairól, hogy érdekesebben mutathassa meg az embereknek Prohászka „szellemét, egyéniségét, lelkületét, gondolatait” (5).

Bár kutatásainak homlokterében Prohászka életműve áll, ez azonban nem gátolja abban, hogy a katolicizmus általánosabb jellegű kérdéseivel ne foglalkozzék, például *A keresztény egészségteremtés „zarándokútja” és „stációi”* című tanulmánya sokakat érintő, fontos kérdést feszeget. Ugyanez elmondható azon útmutató rövid

tanulmányairól, melyekkel a *Vallástudományi Szemle* tematikus számait vezeti be. Például A *Vallástudományi Szemle 2005/2. száma elé* című bevezetőjét így kezdi: A „szent terek”. Ezt a vallásfenomenológiai fogalmat jelöltük meg a *Vallástudományi Szemle* szerkesztőségi ülésén, a második, most már tematikus jellegű folyóiratszám fő témájaként. Úgy terveztük, hogy sorra vesszük azokat a fogalmakat, amelyeket a vallásfenomenológia művelői a vallások „építőköveiként” megjelöltek. Ezek – a „szent idők”, „szent könyvek”, „szent személyek”, „szent tárgyak” stb. – közül választottuk a „teret”, ahol a szakrális megmutatkozik, vagy ahová emberek ’hívják’ meg, maguk építette templomaikba” (3). De hosszabb írásokat is közöl a *Tanulmányok* rovatban, például A *szent idő keresztényi megélése* címen (2006/1, 5–13).

Mindez azt mutatja, hogy S. Szabó Péter professzor kezdettől fogva szívében viseli a *Vallástudományi Szemle* sorsát. Ezért is vállalta el 2008-ban a főszerkesztő feladatkörét, miután Bencze Lóránt professzor, alapító főszerkesztő más irányú elfoglaltságai miatt lemondott a folyóirat irányításáról. Miközben jó egészséget és sok erőt kívánunk a *septuagenarius* főszerkesztőnek, arra kérjük, hogy továbbra is tartsa meg életető humorát, és szerkessze a *Szemlét* ugyanolyan gonddal és lelkesedéssel, amilyennel mindig is tette.

A szerkesztők és a szerkesztőbizottság nevében:

Adamik Tamás